

CXL.

Forslag til Lov

om

forandret Affattelse af Fattiglovens § 61.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 19. Marts 1920.*)

§ 61 i Lov om det offentlige Fattigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891, jfr. Lov Nr. 35 af 20. Marts 1901, Lov Nr. 117 af 27. Maj 1908 § 2 og Lov Nr. 36 af 25. Februar 1914 § 1 affattes saaledes:

De Omkostninger, der udredes af det offentlige til Opdragelse, Underhold, Forsørgelse, Kur og Pleje for blinde, døvstumme, Idioter, sindssyge, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, tuberkuløse, skrofuløse, Lupuspatienter, stammende, andre talelidende og Ganespaltepatienter, betragtes ikke som Fattighjælp, forsaavidt de paa-gældende er anbragte paa Statsanstalter eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn er anbragte hos private.

Som Fattighjælp betragtes heller ikke offentlig Understøttelse, der ydes paa Grund af Blindhed hos vedkommende trængende eller hos dem, overfor hvem der paahviler ham (hende) fuld Forsørgelsespligt, selv om Anbringelse i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste Stykke ikke finder Sted, saafremt den trængende opfylder de i § 2 a., b. og c. i Lov Nr. 58 af 13. Marts 1908 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet fastsatte Betingelser med Hensyn til Værdighed.

Saa længe en Person modtager Understøttelse i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i hans (hendes) Opholdskommune som hylende.

A. Thomsen.

Jul. Frandsen.

*) Se Tillæg A. Sp. 5919; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 1271, 1ste Behandling Sp. 1415, 2den Behandling Sp. 1469, 3die Behandling Sp. 1480.